

① Els límits són regles, normes o acords que permeten una convivència adequada. Són necessaris per mantenir un ordre intern dins la família, i són un marc de referència per saber fins on arriba la responsabilitat i el compromís de cadascú en la relació amb els seus altres membres.

② Posar normes en la família significa definir el que cada membre pot i ha de realitzar; suposa responsabilitzar-se dels seus actes i implica respecte cap als altres.

③ Fixar-les en l'educació dels nostres fills és donar-los unes referències amb les quals puguin desenvolupar la seva personalitat i els seus criteris per prendre decisions, per caminar per la vida amb més seguretat. És també una manera de demostrar-los amor i atenció.

④ Els límits ha d'estar orientats: a protegir els fills del dany o perill físic, a preservar-los-en del psicològic i, per acabar, a promoure el seu desenvolupament ajudant-los a entendre que ha d'haver-hi un temps per divertir-se i un altre per menjar, descansar, estudiar...

⑤ Si les regles s'estableixen i viuen des de la infantesa, arribaran a esdevenir un hàbit natural. A més a més, quan els fills vagin creixent i se n'hagin d'incorporar d'altres d'acord amb les noves circumstàncies, això no els sorprendrà i serà més probable que les acceptin i que les compleixin.

⑥ Definim la disciplina com la forma en què es marquen els límits i es corregeixen si no s'han respectat.

Aprenem a ser disciplinats controlant les necessitats biològiques bàsiques: fam, son, etc., respectant les regles dels jocs infantils, de la feina en equip, acomplint un horari d'estudi, de lleure, etc.

⑦ Moltes persones equiparen disciplina a *càstig i repressió* i, en diferents contextos, té connotacions negatives. Tanmateix, és un recurs necessari per a l'educació i el desenvolupament de l'ésser humà. Quan, de ser una cosa *imposada*, es converteix en *assumida o integrada*, n'assoleix la finalitat última, que és l'autocontrol.

⑧ Els nins educats amb disciplina s'acostumen a acceptar les normes de la família, l'escola i la societat que volen, i respecten els altres. Això els permetrà realitzar qualsevol tasca, per dura que sigui, fins a la fi.

⑨ Proveir els fills, des d'edats primerenques, de la capacitat de convertir la disciplina en un hàbit els situarà en un pla absolutament privilegiat per afrontar qualsevol tipus de situacions en la vida.

⑩ L'estil educatiu de cada família influeix en la personalitat dels fills, i aquells que s'eduquen amb una vinculació afectiva adequada i estable, i amb els límits clars, fermes i coherents, tenen una confiança més gran en ells mateixos. Quan se senten estimats i les regles que els pares els proposen són adequades, s'accentua i augmenta el seu respecte cap a ells. Això els anima en l'adolescència i en la maduresa a demanar i seguir els seus consells.

